

Метеликом день б'ється у вікно...

Анатолій Власюк

Метеликом день б'ється у вікно.
Безслідно час минає в мерехтінні.
Всі дивимось одне німе кіно.
Заплутались в життєвім павутинні.

А ти далеко. Відстані руки
Не вистачить мені, щоб обійняти.
Минають місяці, роки.
Молодшим вже не можна стати.

Життя – суцільний сум і плач.
Маленька радість – як розрада.
Ми граємо свій нецікавий матч.
І смерть – остання наша зрада...